

Da ponovim, kar sem že popreje poudarjal: muzikalni logiki manjka vsakršna možnost sklepanja iz premis na konkluzije, kar je sicer glavna odlika miselne logike. V glasbi ne sledi nujno določen postopek na gotove podatke; edino kar velja kot oblikovalni vezni člen v glasbi, je ponavljanje, ki tu ni pleonastično, temveč organsko. Omenjena notranja doslednost glasbenega toka, ki se je prav zavemo šele, koder jo pogrešamo, je logika posebne vrste, ki še čaka nekoga, ki bo odkril njene zakone; njena navidezna podobnost z umsko-logičnim postopkom je kriva mnogih neutemeljenih analogij in zmot v pogledu glasbeno-ustvarjalnega procesa. Te ugotovitve so videti trivialne in same po sebi umevne vsakomur, ki ima čut za glasbo pravilno razvit; da vseeno stojijo tu, naj velja kot opozorilo, da se povsod in tudi med nami širijo in uveljavljajo mnenja, ki so povzeta iz drugih področij in naložena živi glasbi v breme. Brez jarma zgrešenih spekulativnih in zmotnih psiholoških teoretičnih sistemov bi sodobna glasba laže ustrezala svojemu prvotnemu namenu in poslanstvu.

(Dalje sledi)

PODOBE V MAJU

Vida Taufer

JUTRO

V srebrnobelega cvete sliv,
ki komaj liste so odprli,
je veter svojo pesem zлил.

Vrti se kraj širokih njiv,
v cvetočem lanu se sprehaja,
kot bi sinjino jutra pil.

Od hrepeneče sile gnan
spet z novimi vrtinci vstaja,
počitka bi iskal zaman.

Cvetovi sliv in rahli lan
so v sonce tiho se ozrli;
nad sinjim poljem vstaja dan.

POLDAN

Povsod je beli sij razlit,
na krošnje jablan tiho sveti
in v šopkih cvetja je odsvit.

Povsod se giblje topli žar,
objema z žarki vso dolino
in greje vsako drobno stvar.

K stvarem se tiplje ko vrtnar,
občuti skrito korenino
in daje ji svoj svetli dar.

Pri zlati niti zlata nit,
ob njej vse hoče razcveteti,
stopilo sonce je v zenit.

VEČER

Že dih glicinij polni zrak,
vse niže k zemlji se preliva,
mehak je kakor siv oblak.

Še tišji je njegov korak,
v cvetoče drevje globlje sega,
zavijajoč ga v rahli mrak.

Ustavlja se na strehah koč,
počasi k črni grudi lega,
srebrne strune zibajoč.

Temnejša je njegova moč,
v sen se zamika siva njiva;
na zemljo stopa majska noč.